Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 10 (794) * joi 9 martie 1961 * 8 pagini 30 bani

Poporul nostru a votat pentru socialism, pentru pace!

În Piața Republicii, conducătorii partidului nostru au stat de vorbă cu oameni ai muncii și cu tinerele vlăstare ale țării, viitorii constructori ai comunismului.

LA 5 MARTIE, poporul nostru, prezentîndu-se în fața urnelor și votînd candidații Frontului Democrației Populare, a votat pentru socialism, pentru pace, pentru bunăstare!

Intr-o atmosferă sărbătorească, plini de entuziasm, cetățenii patriei noastre au votat ca oameni cu adevărat liberi, stăpîni ai destinelor țării... Ei au votat cu hotărîrea de a nu-și cruța forțele pentru a consolida și dezvolta cuceririle obținute, pentru a obține noi succese pe calea înfloririi patriei noastre mîndre. socialiste.

La secțiile de votare s-au prezentat oțelari și strungari, profesori și gospodine, savanți și militari, colectiviști și tractoriști, elevi și studenți, pensionari — oameni ai muncii de la orașe și sate.

La vot au participat mase de milioane și milioane de cetățeni ai Republicii. Despre entuziasmul, dragostea cu care oamenii muncii s-au prezentat la vot vorbește deosebit de grăitor faptul că, încă la orele prînzului, la numeroase secții de vot din țară votaseră toți cetățenii înscriși pe listele de alegători. In aceasta și-a găsit expresie bucuria oamenilor muncii, mîndria lor pentru marile înfăptuiri din patria dragă, în care socialismul a învins... In felul acesta ei și-au exprimat atașamentul față de politica înțeleaptă a partidului nostru, care ne conduce mereu spre noi și minunate victorii, în felul acesta ei și-au exprimat aprobarea deplină față de luminosul program de desăvîrșire a construcției socialiste, elaborat la cel de-al III-lea Congres al partidului de către cei mai buni fii ai poporului nostru — comuniștii.

O deosebită însuflețire a domnit în circumscripțiile unde au candidat și în secțiile unde au votat conducătorii partidului și guvernului. Dragostea cu care cetățenii i-au primit pe conducătorii de partid și de stat a oglindit puternic legătura trainică dintre partid, guvern și popor, încrederea nestrămutată a oamenilor muncii în partid, conducător încercat al poporului nostru.

Pentru candidații Frontului Democrației Populare în alegerile pentru Marea Adunare Națională au votat 99,77 la sută din alegători, procente asemănătoare înregistrîndu-se și la alegerile pentru sfaturile populare.

Voturile date de poporul nostru candidaților Frontului Democrației Populare exprimă cu deosebită forță încrederea poporului nostru în viitor, hotărîrea sa de a munci neobosit, sub conducerea înțeleaptă a partidului pentru înflorirea patriei socialiste.

Tata și mama votează! Familia muncitorului Niculae Sindie, de la uzinele „Semănătoarea" în fața urnei.

Pe tine te cîntăm, partid iubit!

La 8 mai, anul acesta, se împlinesc 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, eveniment de importanță istorică pentru destinele poporului romîn.

Toți oamenii muncii de pe întinsul patriei noastre se pregătesc să întîmpine sărbătorește acest eveniment de seamă.

In cinstea împlinirii a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, redacția gazetei „Scînteia pionierului" organizează un concurs de lucrări literare și artistice intitulat „Pe tine te cîntăm, partid iubit!".

Concursul va cuprinde:

- *POEZII*
- *CORESPONDENȚE*
- *DESENE*
- *FOTOGRAFII*

Temele concursului nostru vor fi: lupta eroică în ilegalitate a partidului împotriva regimului burghezo-moșieresc pentru eliberarea patriei, pentru lichidarea exploatării omului de către om; înflorirea orașelor și satelor patriei noastre în anii regimului de democrație populară; succesele obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în construirea socialismului; viața fericită a voastră, a copiilor patriei noastre; aspecte din viața pionierească din școli, case de pionieri, tabere etc.; contribuția adusă de pionieri și școlari prin activități patriotice la înflorirea patriei noastre.

La acest concurs pot participa TOȚI PIONIERII ȘI ȘCOLARII CLASELOR a II-a — a VII-a cu cîte una sau mai multe poezii, corespondențe, desene sau fotografii.

Lucrările vor fi trimise pînă la data de 15 APRILIE *a. c. pe adresa* „SCÎNTEIA PIONIERULUI", Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, *cu specificația:* „Pentru concursul „Pe tine te cîntăm, partid iubit!"

Rezultatele concursului vor fi publicate în numărul gazetei noastre din 4 mai a. c.

In urma concursului se vor atribui, pentru fiecare grup de lucrări, cîte trei premii și trei mențiuni.

Lucrările premiate vor fi publicate în numărul festiv al gazetei „Scînteia pionierului" închinat aniversării partidului.

Un răspuns pe săptămînă

Tîlcul unei scrisori

de Eugen Frunză

Nu știu ce face în clipa asta mica mea prietenă. O numesc așa deși nu o cunosc decît din scrisoarea de față, alcătuită cu grijă, în șiruri drepte și trimisă redacției „Scînteia pionierului". Îmi închipui că-și pregătește acum lecțiile pe mîine. Sau își petrece timpul liber cu Grivei, marele meșter la joc și hîrjoană.

Mica mea prietenă e pionieră și o cheamă Perjeru Maria. Frecventează clasa a IV-a B la Școala de 4 ani nr. 2 în comuna Tg. Frumos.

Aflu din scrisoarea ei cîte s-au schimbat în bine de-a lungul ultimilor ani în satul unde a văzut lumina zilei Th. Neculuță, primul nostru poet muncitor, chip luminos care s-a stins în mizerie și suferință.

„Frumoasele blocuri construite anul trecut — scrie Maria — Stațiunea de mașini și tractoare, clădirea poștei, școala medie, școlile de patru ani, clădirile multe, case ale oamenilor, toate acestea s-au făcut în ultimul timp. Însă cea mai mare bucurie a mea este că și la noi se face gospodărie agricolă colectivă. Părinții mei s-au înscris și ei".

Aș adăuga, dragă Maria, un cuvînt de bucurie și din partea mea. Primește-l, împreună cu salutul frățesc adresat tuturor oamenilor muncii din Tg. Frumos, care și-au făcut din dragostea de patrie o lege a vieții.

În scrisoare am găsit cîteva rînduri care mi-au plăcut cu deosebire pentru tîlcul lor. Iată rîndurile cu pricina:

„Satul nostru azi își poate purta numele de Tg. Frumos, căci, într-adevăr, mult s-a schimbat înfățișarea lui. Prin mijlocul lui trece șoseaua principală, pavată și cu trotuare. Înainte lumea îi spunea Tîrgul glodos". (Cuvîntul „glodos" este folosit mai mult prin părțile Moldovei și înseamnă „noroios", adică plin de noroi).

Rîndurile acestea m-au dus cu gîndul la soarta oamenilor și a așezărilor omenești.

Părinții caută să le dea copiilor nume cît mai frumoase, ca să sune dulce ca un cîntec, să amintească de flori și de lumină, de vitejie și fericire. Cînd oamenii și-au întemeiat așezări, le-au dat, de asemenea, nume cît mai dragi, cu nădejdea că vor trăi acolo în pace și bunăstare.

Dar cîte nume din acestea și-au găsit adeverire în viață? Veacuri lungi oamenii au îndurat foamea și umilința, au locuit în bordeie, și-au înfundat pașii în noroaiele timpurilor, au îndurat biciul tuturor nedreptăților. Așa și la Tg. Frumos, căruia lumea ajunsese să-i spună *glodos*.

Abia astăzi atîtea nume scumpe, ajunse de batjocură în trecut, se schimbă în adevăruri.

Draga mea pionieră și corespondentă, îți doresc succes la învățătură și multă frumusețe în viață.

Din viața pionierească

În ajutorul activelor pionierești

Despre pregătirea viitorilor pionieri

Anul acesta, la 8 mai, va fi o mare sărbătoare pentru oamenii muncii din patria noastră. In această zi, pe care o întîmpinăm cu drag, se vor împlini 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia. In cinstea ei, oamenii muncii desfășoară larg întrecerea socialistă, obținînd importante succese în muncă, dînd produse de cea mai bună calitate. Pionierii întîmpină și ei cu entuziasm aniversarea partidului drag. Cu prilejul acestei mari sărbători noi școlari vor primi cravata roșie, alcătuind promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia".

Voi, membrii activelor pionierești, ca de altfel toți pionierii, trebuie să vă ocupați cu grijă de pregătirea acestor școlari, făcînd din ziua în care ei vor deveni pionieri o sărbătoare a întregii unități. Amintiți-vă de ziua în care voi înșivă ați primit cravata roșie. A fost o zi înălțătoare, de neuitat. Ea va trebui ca și pentru viitorii pionieri să fie la fel de frumoasă, de emoționantă. Pentru aceasta este bine ca, din timp, colectivele de conducere, ajutate de tovarășii instructori și profesori, să ia anumite măsuri, privind pregătirea viitorilor pionieri și organizarea adunării în care vor primi cravata roșie.

Este cunoscut că pionierii desfășoară o frumoasă activitate în rîndurile școlarilor între 7—9 ani. Cu prilejul unor adunări, șezători, ei le povestesc acestor copii despre partidul nostru, despre U.T.M. despre organizația de pionieri, îi învață cîntece și poezii despre patrie și partid, le explică adîncul înțeles al simbolurilor pionierești. Este bine ca în aceste discuții să aduceți cît mai multe lucruri concrete. Povestind despre ceea ce a înfăptuit partidul pentru oamenii muncii și pentru copiii lor, dați exemple din orașul, comuna, raionul vostru, amintiți despre construcțiile de locuințe, despre casele noi care răsar în fiecare sat, despre sutele de școli noi, despre manualele pe care le-ați primit gratuit. Atunci cînd e vorba despre drepturile și îndatoririle pionierului, exemplificați cu fapte din însăși activitatea unității voastre. Nu uitați că celor mici le place veselia. Invățați-i jocuri pionierești, ghicitori hazlii. Cu puține mijloace le puteți confecționa un teatru de păpuși. Este bine să vă ocupați și de felul în care ei se comportă. Deprindeți-i să fie politicoși, ordonați, disciplinați. Ei vor fi doar viitorii pionieri ai unității voastre!

Cu școlarii, despre organizația de pionieri

Școlarii care urmează să primească cravata roșie sînt dornici să afle cît mai multe lucruri despre organizația de pionieri, despre îndatoririle și drepturile pionierului. Pentru aceasta este necesar să le faceți cunoscut *Regulamentul organizației de pionieri din* R.P.R. Aceste discuții se pot organiza sub forma unor adunări, șezători, focuri de tabără etc. Principalul este să prezentați clar și cît se poate de concret conținutul Regulamentului. Explicați-le de ce organizația pionierilor este o organizație politică de masă a școlarilor; pentru că scopul ei este de a contribui la educarea copiilor încît să devină cetățeni de nădejde ai patriei socialiste, ostași sub steagul partidului, devotați cu trup și suflet poporului muncitor și plini de ură împotriva dușmanilor săi. Evocați-le anii de luptă grea, plină de sacrificii a partidului, din perioada ilegalității, cînd la îndemnul partidului, Uniunea Tineretului Comunist a inițiat în rîndurile copiilor oamenilor muncii acțiuni de luptă împotriva bătăii din școli, împotriva mizeriei în care trăiau ucenicii. Pe atunci mulți copii de vîrsta voastră au participat la felurite acțiuni, difuzînd manifeste ale partidului, sprijinind ajutorarea familiilor deținuților politici etc. Cele trei colțuri ale cravatei roșii — părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare — simbolizează însăși legătura dintre cele trei generații: comuniștii, utemiștii și pionierii. Pionierii de astăzi trăiesc într-o țară în care socialismul a învins, în care rodul muncii e al celor ce muncesc. Felul în care copiii de azi își însușesc cunoștințele predate în școală și învață să prețuiască munca dovedește străduința lor de a continua, alături de utemiști, glorioasele tradiții de luptă ale U. T. C. În cadrul organizației de pionieri copiii sînt educați astfel încît să devină constructori de nădejde ai societății socialiste. Pentru a le explica viitorilor pionieri ce înseamnă aceasta, invitați, de pildă, un tovarăș muncitor fruntaș care să le povestească despre felul comunist în care muncesc și trăiesc tovarășii din brigada sa. In același timp, povestiți-le școlarilor despre succesele la învățătură ale unității voastre, despre acțiunile tradiționale ale organizației de pionieri — plantarea puieților, strîngerea spicelor etc. Pionierii romîni sînt buni prieteni ai pionierilor sovietici și ai pionierilor din celelalte țări socialiste, citiți-le deci școlarilor scrisorile pe care le-ați primit de la prietenii de peste hotare, vorbiți-le despre aceștia.

Alegînd cele mai potrivite pasaje din jurnalul de unitate, jurnalele de detașament și caietele de grupă, înfățișați-le școlarilor felul concret în care pionierii își îndeplinesc îndatoririle și aplică drepturile ce reies din Regulamentul organizației de pionieri. De exemplu, arătați-le cum pionierii din unitate, participînd la anumite acțiuni, își îndeplinesc îndatorirea de a lua parte activă la muncile de folos obștesc.

In mod deosebit vorbiți-le celor mici despre adînca semnificație a cravatei roșii, a insignei pionierești.

Chemarea și răspunsul la chemare

Cine dintre voi nu tresaltă de mîndrie și emoție cînd, la chemarea rostită de tovarășul instructor: **„La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata"**, răspunde: **„Sînt gata întotdeauna!"**... Explicați-le viitorilor pionieri adîncul înțeles al acestei chemări și al răspunsului ei.

Partidul Muncitoresc Romîn este conducătorul înțelept și iubit al poporului nostru. Partidul nostru se străduie ca viața oamenilor muncii să fie mereu mai bună, mai frumoasă, mai fericită.

A te pregăti să fi „gata întotdeauna" să îndeplinești o sarcină de partid înseamnă a te pregăti să fii un om folositor poporului tău. Sub steagul partidului au crescut oameni minunați: Filimon Sîrbu, Ludovic Minschi, Constantin Godeanu și mulți, mulți alții! Ei au fost întotdeauna gata și nu și-au precupețit nici viața în lupta pentru fericirea poporului. In zilele noastre, ziarele ne aduc necontenit vești despre eroismul în muncă al oamenilor muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare și din schelele petrolifere, din mine și de pe șantiere.

Așa cum se arată în Regulament, „Organizația pionierilor lucrează sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn". Luînd pildă de la comuniști și utemiști, de la harnicii noștri oțelari, colectiviști, constructori, mineri, petroliști, pionierii se străduiesc să fie „gata întotdeauna". Pentru aceasta, ei trebuie să învețe atît de bine la școală încît mîine, cînd vor lua locul părinților lor în uzine și pe ogoare, în mine sau pe șantiere să înzecească succesele lor de pînă acum!

In lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn pionierul trebuie să fie gata întotdeauna de a munci cu hărnicie pentru înflorirea patriei socialiste, de a nu precupeți nici un efort pe care i-l va cere patria socialistă.

Ziua cînd vor primi cravatele roșii se apropie. Pentru acest eveniment școlarii cei mai buni din clasa a II-a de la Școala de 7 ani nr. 151 din București se pregătesc cu drag. In fotografie îi puteți vedea cum ajutați de pioniera Coandă Liliana, din clasa a IV-a A, învață un cîntec pionieresc.

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 11 din București, împreună cu elevii mai mici, fac o vizită la Muzeul de Istorie a Partidului.

Angajamentul solemn al pionierului

In Regulamentul organizației de pionieri se arată că detașamentul îi ajută, printre altele, pe viitorii pionieri să se familiarizeze cu textul și conținutul angajamentului solemn. Este bine ca, sub îndrumarea voastră, școlarii care vor deveni pionieri să-și scrie angajamentul solemn într-un chip cît mai îngrijit, pe o foaie de hîrtie velină mai mare, împodobindu-l cu un desen frumos, reprezentînd un pionier, insigna pionierească etc.

Dar nu numai atît...

Iată, școlarii intră în Camera pionierului și rămîn mirați; li s-a spus că vor participa la o întîlnire cu cîțiva din cei mai buni pionieri pentru a discuta despre angajamentul solemn și, cînd colo, dau cu ochii de tineri în toată firea, în vîrstă de 20—22 de ani!

— De ce vă mirați? zîmbește unul dintre aceștia. Și noi sîntem, sau, mai bine zis, am fost pionieri în unitatea școlii voastre! Facem parte din primul detașament de pionieri din această școală.

...A fost o discuție emoționantă, de neuitat. Foștii pionieri au povestit despre străduințele depuse de ei, cînd erau în școală, să învețe bine. Mulți dintre ei, absolvind, s-au înscris la școli profesionale. Unul dintre ei e acum strungar într-o mare uzină din țară. Deunăzi i-a apărut portretul în ziar; a făcut o inovație care aduce uzinei economii de sute de mii de lei anual. Altul a devenit oțelar, maestru al șarjelor rapide. Acești tineri, încă de pe cînd erau pionieri au dovedit respect față de muncă. Ei și-au săpat adînc în inimă cuvintele angajamentului solemn, nu-l vor uita niciodată. In orice clipă, ele le revin în minte, întărindu-le brațul, dîndu-le hotărîre. Detașamentul s-a mîndrit cu ei cînd erau pionieri, colectivul în care muncesc acum este, de asemenea, mîndru de ei.

Pionierul nu-și îndeplinește angajamentul solemn numai în momente deosebite, excepționale, ci clipă de clipă, în cele mai obișnuite împrejurări. Dacă îți iubești patria, partidul, dacă te străduiești să înveți astfel încît să devii un om folositor patriei, dacă ești cuviincios cu cei mai în vîrstă, dacă îți îndeplinești sarcinile pionierești, dacă îți respecți oricînd cuvîntul dat, înseamnă că, neîncetat te străduiești să-ți îndeplinești angajamentul solemn:

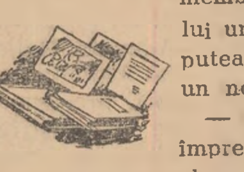
„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn, să fiu un luptător dîrz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului.

Făgăduiesc să învăț și să mă comport în așa fel încît să devin un cetățean demn al patriei mele — Republica Populară Romînă".

Cum să procedați?

Iată, ne aflăm într-o adunare a colectivului de conducere al unității. Tocmai se discută despre activitatea de pregătire a viitorilor pionieri. Propunerile nu se lasă prea mult așteptate:

— Să alcătuim, la Camera pionierilor, o mică expoziție cu ajutorul căreia școlarii să cunoască mai bine activitatea pionierească. Să punem acolo fotografiile făcute astă-vară la strîngerea spicelor, cîteva din cele mai bune jurnale de detașament, cărți, articole decupate din gazete.

La această expoziție să înfățișăm și rezultatele cele mai frumoase ale micilor naturaliști și micilor tehnicieni din unitate, trofeele sportive cucerite de sportivii unității...

— Să-i invităm pe cei mici la vizita pe care o vom face la uzinele „Oțelul Roșu"!

— Periodic, să organizăm la Camera pionierilor o oră a cîntecului, care va fi condusă de cei mai pricepuți membri ai corului unității. Astfel, școlarii vor putea învăța de fiecare dată un nou cîntec pionieresc.

— Să mergem la bibliotecă, împreună cu cei mici, și să le alegem cele mai frumoase cărți. De asemenea, să-i deprindem să citească publicațiile pentru copii: „Scînteia pionierului", „Pionir", „Cravata Roșie", „Luminița", „Napsugár"...

Reușita oricărei acțiuni depinde de felul în care este organizată. Gîndiți-vă deci și voi din timp la pregătirea viitorilor pionieri, stabiliți activități în această direcție pentru fiecare detașament sau grupă.

8 MARTIE

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII

Profesoara mea

În ziua asta gîndul spre tine mi se-ndreaptă
Albită-nvățătoare, de dincolo de munți...
Zăresc iar școala veche... Pe ultima ei treaptă
Aștepți din nou elevii... Și ei sosesc cărunți...

Unu-ți trimite gîndul departe, de pe mare,
E căpitan pe navă... Un altu-i inginer...
Din Bărăgan trimite premiantul o scrisoare
Și ți-a adus poștașul un plic de pe șantier...

Scrisoare cu scrisoare tu răsfoiești în seară
Și ai găsit intactă în scrisul lor cel mic
Iubirea-ți împărțită în orice colț de țară
Dar pilpîind întreagă din fiecare plic!

NICOLAE TĂUTU

— Vă felicităm, tovarășă învățătoare!

Deunăzi, pionierii clasei a V-a B, de la Școala de 7 ani nr. 179, au înconjurat-o cu dragoste pe tovarășa Ioana Drăgutoiu, fosta lor învățătoare din primele patru clase. Ei au felicitat-o călduros cu prilejul alegerii ei ca deputată în Sfatul popular al orașului București și cu ocazia zilei de 8 Martie.

În așteptarea primăverii

Micii naturaliști de la Casa pionierilor din Huși se pregătesc cu nerăbdare să întîmpine primăvara. Pe un oaspete drag trebuie să-l primești cît mai frumos, cu cît mai multe surprize. Și pentru că primăvara este anotimpul florilor, ne-am oprit întîi pe la pionierii de la floricultură. În sertărașe, aranjate cu grijă și ordine, semințe.

— Ce faceți cu ele? am întrebat-o pe Rîpanu Paulina.

— Din aceste bobițe mici, mai tîrziu, în primăvară, vor răsări begonii, salvii, margarete. Fiecare își va alinta petalele frumos colorate în adierea ușoară a vîntului.

— Haideți cu noi în pivniță, interveni în discuție pioniera Rogojanu Virginia. Acolo, ferite de lumină, mai dorm încă rădăcinile daliilor grațioase, bulbii somnoroși ai gladiolelor. La vară, cînd se vor trezi, ele ne vor zîmbi mulțumindu-ne prin ușoara aplecare a trupului lor zvelt, pentru grija ce le-am purtat-o. Iar aici, sub zăpadă, nici nu bănuiți: se ascund, încălzindu-se, crinii albi, lalelele frumos colorate și minunatele narcize. Chiar și așa, sub mantia zăpezii, noi vedem în gînd locul fiecăruia. Pe parcela din dreapta trandafirii altoiți vor sta alături de frumoșii crini. În stînga, cupele lalelelor vor forma un covor minunat colorat.

Pionierii de la cercul de pomicultură-viticultură au și ei preocupările lor. Într-un dulap, stau frumos așezate fel de fel de preparate în formol.

— Aici sînt produsele pomilor fructiferi și ale viței de vie, ne spune, competentă, pioniera Radu Elena. Iar sub zăpadă, ați văzut? — stă îngropată vița de vie.

— Nici n-am crezut că pot exista atît de multe soiuri de pomi fructiferi și atîtea varietăți de struguri, ne spune foarte bucuros de constatare pionierul Blîndu Ilie.

— Munca și rezultatele obținute de Miciurin sînt minunate. Îți dau încredere în forța omului de a transforma natura, de a o îmbogăți! ne spune plin de înflăcărare Leondari Mihai. Noi, toți copiii din acest cerc, ne străduim să-l urmăm și dacă nu-i prea mult, să-i semănăm.

— Și cum vreți să obțineți toate acestea? i-am întrebat pe micii naturaliști.

— Deocamdată, vrem să terminăm răsadnița pe care am început-o. Apoi, mai tîrziu, unii vor merge la școala profesională de pomicultură, alții se vor face ingineri agronomi. Într-un cuvînt, vom învăța, vom învăța și iarăși vom învăța!

Gînduri, vise de viitor... Micii naturaliști muncesc cu seriozitate. Ca peste tot, de specialiști cu înaltă calificare este nevoie și în pomicultură, și în viticultură, și în floricultură. În uzinele atomice ale viitorului, și poate chiar în rachetele cosmice, oamenii vor pune pe pupitrele de comandă ale complicatelor instalații cîte o vază cu flori. Cele mai frumoase flori!

M. GHERASE

Voi fi tractorist

Mașina aleargă pe șosea. Șoferul privește pe fereastră la puieții înșirați de-a lungul drumului care au început să înmugurească.

— Ce repede au crescut! Parcă ieri i-au plantat pionierii...

Departe, se zăresc acoperișurile caselor. Trecem pe lîngă o pepinieră și iată-ne ajunși în comună. De-o parte și de alta a șoselei, pe o întindere de aproape 2 km, se înșiră casele albe ale comunei Scrioaștea. Clădirea impunătoare, cu ferestre mari din centrul comunei, e a căminului cultural. Iată și cooperativa. Dar aici? A, uite că scrie sus: „Sediul gospodăriei agricole colective „8 Martie". Mai încolo, o casă nouă, mare, acoperită cu țiglă. A cui o fi? E a lui Dumitru Trancea. Mai încolo, alta, tot nouă. S-a mutat de curînd în ea familia altui colectivist, Ilie Stoian. Muncește împreună cu soția sa și uite ce mîndrețe de casă și-au făcut! Pe timpuri, Ilie Stoian a fost unul dintre cei mai săraci oameni din comună; locuia într-o casă în care abia puteai intra. De cînd e în gospodăria colectivă, viața lui s-a schimbat mult. Zilele trecute i-a cumpărat fiului său, Gheorghe, din clasa a VII-a, un acordeon.

Și viața familiei colectivistului Trancea, și a colectivistului Ioniță, și a tuturor celor peste 800 de familii cîte are comuna s-a schimbat mult de cînd muncesc în gospodăria colectivă. Căci ei muncesc cu drag; culturile de cereale, grădina de legume, crescătoria de păsări, oile, prisaca și toate celelalte sectoare de muncă aduc gospodăriei venituri mari.

Pionierii îndrăgesc și ei gospodăria colectivă. Nu de puține ori au mers să discute cu colectiviștii, au dat o mînă de ajutor sau au vizitat gospodăria. Iată-i pe pionierii dintr-a VII-a. Sînt aproape 30 la număr, veseli, plini de voie bună. După examenul de absolvire vor porni în viață. Ce meserii își vor alege oare? Să le dăm cuvîntul.

— În clasa noastră, majoritatea pionierilor am hotărît să lucrăm în gospodăria colectivă, spune Boancă Floarea, președinta detașamentului. O parte se vor face tractoriști. Printre ei se află Ciucă Paul, Lupu Constantin, Ploeșteanu Năstase, Ciucă Florea, Popescu Iulică...

Costel abia așteaptă să-l urmeze pe fratele său, Gheorghe, care e elev la școala profesională. Cînd Gheorghe vine în comună, îmbrăcat în uniformă albastră, băieții îl privesc cu admirație. De fiecare dată îl roagă pe Gheorghe să le povestească despre ce mai e nou în școala de tractoriști. Gheorghe nu se lasă mult rugat... Le povestește totul cu lux de amănunte, ceea ce sporește și mai mult nerăbdarea copiilor de a îmbrăca și ei cît mai curînd salopeta de tractorist...

În banca a treia dinspre fereastră, un pionier scund, cu ochi negri, pare că vrea să spună ceva. E Stoian Gheorghe, cel căruia tatăl său i-a cumpărat acordeonul.

— În fiecare seară cînd părinții mei vin de la gospodărie discută. Mama povestește despre echipa de la grădinărie pe care o conduce, iar tata despre brigada în care lucrează. Îi ascult și mă gîndesc cu drag la ziua cînd voi merge și eu în gospodăria colectivă, la prima mea zi-muncă!

*

Acestea sînt visurile, dorințele pionierilor clasei a VII-a A, din comuna Scrioaștea, regiunea București. Nu peste multă vreme ele se vor transforma în faptă, căci ei iubesc munca, le e dragă gospodăria colectivă unde lucrează părinții lor. Peste cîțiva ani, și Iulică și Costel și ceilalți se vor întoarce în comună cu visul împlinit, vor fi tractoriști, pentru că în țara noastră visurile tuturor copiilor sînt pe deplin realizabile. Partidul, părinte drag, le creează minunate condiții de trai și învățătură.

E. ROȘCA

Învață tu bine dar ajută-l și pe tovarășul tău

„De ce primește Costel atîtea note slabe la geografie?" Întrebarea aceasta și-a pus-o de multe ori Călin Marian, colegul său de bancă. Acum s-a lămurit. Cîteva zile l-a observat cu atenție.

Cum intra tovarășa profesoară în clasă, gîndurile lui Costel începeau să zboare ba la viitoarea recreație, ba se uita la niște vrăbii ce-și făceau de lucru în copacul din fața ferestrei...

La sfîrșitul orei, în caietul de notițe al lui Costel — nici o însemnare. Marian s-a hotărît să-l ajute: era convins că nu numai în timpul orelor ci și acasă, cînd se apucă de lecții, Costel procedează la fel.

— Costele, vii astăzi după-masă pe la mine?

...În după-amiaza aceea, cei doi colegi au discutat îndelung.

— Acum, hai să deschidem cărțile de geografie. Fiecare citește pentru el, iar după aceea vom repeta împreună. Citește atent, ia-ți la îndemînă și harta...

Costel citește o dată și încă odată, subliniază și reține nume de localități. Are dreptate Marian. Nu-i chiar așa de greu să înveți cînd gîndurile nu-ți zboară în altă parte.

S-au ascultat apoi reciproc. Costel a știut atît de bine ca Marian.

...Din ziua aceea, pionierul Drăgan Constantin din clasa a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 2 din Craiova n-a mai venit cu lecția neînvățată la geografie, iar prietenia lui cu Marian se întărește pe zi ce trece.

CĂTĂLINA POP

MINDRIE

O femeie măruntică, cu privirea ageră, cercetătoare. Cu mişcări iuţi, prinde în dispozitivul maşinii piesa — un inel gros de metal. Trage scurt de manetă şi maşina porneşte... Muncitoarea este tot mai atentă, mai concentrată. Piesa trebuie lucrată cu mare precizie. Doar aici e secţia de rectificat! Toate dimensiunile trebuie aduse la mărimile indicate în buletinul tehnic! Şi „cuţitul" din piatră dură al maşinii desface de pe inel tot alte şi alte rînduri de metal. Oţelul devine alb, strălucitor, cu forme netede, cu şănţuleţe interioare... Cînd socoteşte că este timpul potrivit, muncitoarea, comunista Silvia Berbeci, desface piesa, o aşază într-un aparat special de control, ale cărui ace arată dacă totul este în ordine, şi, numai după aceea, piesa pleacă mai departe. Ia apoi alt inel. Îl prinde în dispozitiv şi porneşte maşina. Cu aceeaşi atenţie şi precizie. Şi munca continuă... E tînără muncitoarea, dar de cîtă încredere se bucură! De cîtă încredere se bucură ea şi celelalte tovarăşe din secţie! Ele continuă să perfecţioneze piesele fabricate de muncitorii de la forjă, care, din bucăţi mari de oţel înroşit în cuptoare, au croit inelele de cele mai diferite dimensiuni, ele continuă munca celor de la strungărie, care au strunjit piesele şi le-au săpat şănţuleţele...

Dinaintea harnicelor muncitoare, lîngă maşini, stau stive de inele pentru rulmenţi, lucrate cu migală, adevărate „bijuterii" de oţel. Sute şi sute de asemenea inele strălucitoare, mai mari sau mai mici, iau drumul secţiei de montare a rulmenţilor. Aici, în sala curată, spaţioasă, lumina puternică scapără pe netezimea metalului alb ca argintul, în inelele şi bilele aşezate grămezi. Alături, muncitori şi muncitoare în halate, cu mănuşi albe, controlează cu mare grijă fiecare piesă. Să fie de cea mai bună calitate! Printre ei, iat-o şi pe utemista Maria Balcan. Lucrează numai de cîţiva ani la fabrica de rulmenţi din Bîrlad, dar a îndrăgit mult munca aceasta. Şi e cunoscută ca o muncitoare ce dă multă atenţie calităţii. „Rulmenţii sînt adevărate bijuterii. Nu este permisă o zgîrietură cît de mică, o pată cît de neînsemnată, totul trebuie lucrat cu mare grijă, spune dînsa cu convingere. Noi trimitem în ţară şi în străinătate, rulmenţi de cea mai mare perfecţiune. Cu aceasta, într-adevăr ne mîndrim!".

Nu-i aşa, copii, că, de ci... aţi văzut pe stradă o ...nă care v-a plăcut, aţ... în loc şi aţi privit-o lung? ... uitat cu curiozitate şi la loco... va trenului, la vagoane. Aţi ... rat motocicleta nouă, sau aţi ... cetat tractorul pe cîmp. Ei ... să ştiţi că rulmenţii sînt aceia ... le uşurează mersul, le fa... umble... ca ceasornicul. Ei sî... neînlocuit la orice maşină. ... aceea, cunoscînd impor... produselor la care lucrează, ... citorii fabricii de rulmenţi ... Bîrlad muncesc cu pasiu... dragoste pentru a da indu... noastre socialiste produse ... înaltă calitate, întîmpinînd ... succese în muncă a 40-a an... sare a gloriosului nostru pa...

E. TOF...

1

O GOSPODĂRIE COLECTIVĂ MULTIMILIONARĂ

Gospodăria agricolă colectivă „Viaţă nouă" din comuna Sîntana, regiunea Crişana, a intrat în cel de-al 11-lea an de la înfiinţare. Belşugul se poate vedea pretutindeni. Fotografiile înfăţişează doar cîteva aspecte:

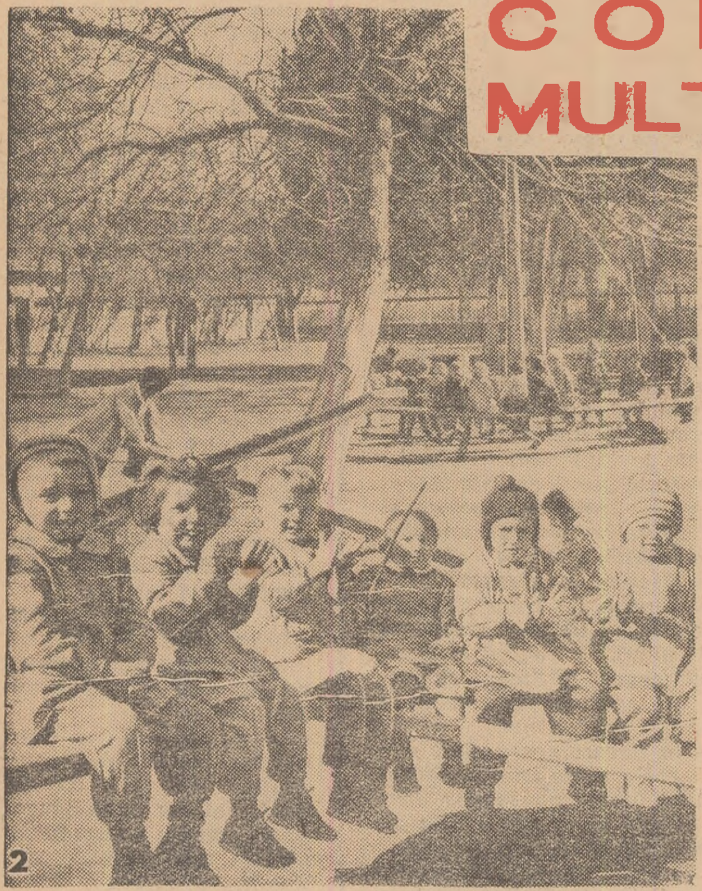
1. In aceşti ani, s-a construit un adevărat cartier al colectiviştilor. Peste 600 de case noi, din care nu lipseşte confortul, împrejmuite cu garduri de plasă frumos împletite, cu alei pavate.

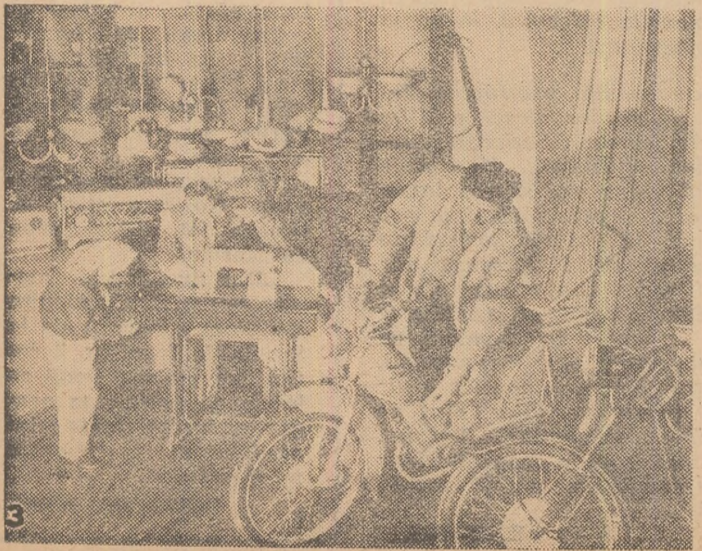
2. In timp ce părinţii sînt la muncile cîmpului, copiii sînt aduşi la căminul de zi al gospodăriei. Aici îşi petrec timpul în joc şi voie bună.

3. Veniturile băneşti ale colectiviştilor fac ca magazinul universal să fie plin de cumpărători. In fotografie: colectivistul Dumitru Baul îşi cumpără un aparat de radio „Bucureşti-500", Teodor Tăutan îşi ia o motocicletă, iar Saveta Bitea o maşină de cusut „Ileana".

4. Atelierul mecanic al gospodăriei. Aici se repară maşinile agricole ale gospodăriei. Tînărul utemist Ioan Müller strunjeşte un pinion pentru o semănătoare.

Fotoreportaj de GRIGORE PREPELIŢĂ

2

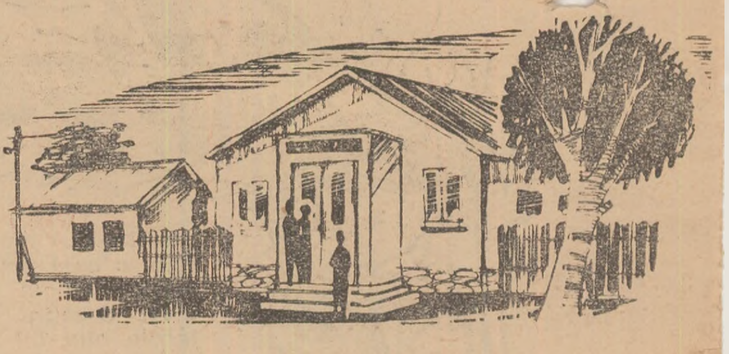

3

4

La cinematograful din comună

Azi, datorită regimului nostru democrat popular, noi, copiii, avem posibilitatea de a ne petrece timpul liber în modul cel mai plăcut. O parte din timpul nostru liber îl petrecem, de pildă, la biblioteca căminului cultural sau mergem la cinematograful din comună, unde vizionăm diferite filme. In ultimul timp am văzut filmul „Valurile Dunării" din care am avut de învăţat multe lucruri frumoase. Ne-a impresionat mult curajul de care a... dovadă Petrică, un copil în ... stă numai de 6 ani. Am ur... cu multă atenţie activitatea ... pusă de comunistul Toma, î... lui căruia tovarăşul actor L... Vrabie a jucat minunat. Am ... văzut filmele „Patriotul", ... am cunoscut cu toţii" şi a...

pionera UNGUR OTIL...
com. Ulmeni—Sălaj, raio...
Cehu Silvaniei, reg.
Maramureş

PRIETENUL ...

La cuptorul nr. 1 de la noua oţelărie Martin din Hunedoara, lucrează brigada de tineret condusă de prim-topitorul utemist Iulian Ispas. Cu cîteva minute în urmă, după ce mai întîi scrutase cercetător adîncul cuptorului, Iulian Ispas fu cuprins de neastîmpăr. Îşi ridicase puţin şapca de care îi erau prinşi ochelarii cu sticlă de cobalt (avea nevoie de ei pentru a putea privi în cuptor), apoi apucase o lingură — o lingură uriaşă — şi scosese cu ea oţel de probă. Era proba finală. Ochii nu-l înşelaseră: şarja era gata. Zîmbi satisfăcut. Şi cum să nu zîmbească, cînd fiecare şarjă îşi are tainele ei, noutăţile ei, pe care el, muncitorul oţelar, trebuie să le cunoască şi... le cunoaşte întotdeauna.

Uite-l acum pe ajutorul său, utemistul Ariton Bucur, lovind puternic cu o rangă pentru a destupa şticul — orificiul pe unde iese oţelul. Şi, după puţin timp, într-o oală în care încap nu mai puţin de două sute tone, î... să curgă gîlgîind oţelul incan... cent, strălucitor.

Vălătuci de fum şi aburi ... tici se înalţă, se înconvoai... învolburează necontenit. De ... înainte, şarja intră în grija t... torilor şi apoi a laminatorilo... nedoreni, iar pe urmă, sub f... de laminate, o primesc mari... zine care prefac metalul în ... toare, autocamioane, comb... alte maşini necesare econ... noastre socialiste.

★

O după-amiază obişnuită. ... trei tineri s-au întîlnit la int... unui bloc nou, cu numărul ...

— Noroc, băieţi! spune A... Bucur către cei doi, întinzîn... mîna.

— Noroc! răspund Teodo... şan şi Jenică Popa, şi toţi t... opresc la uşa unuia dintre ... moasele apartamente. O ap... scurtă pe buton şi uşa se d... de de parcă cineva îi aştept... într-adevăr, cei trei, Bucu... şi Popa erau aşteptaţi de re...

Venind de afară, grăbit, în fugă, Andrei s-a înălțat pe vîrfuri să ia din bufet un pahar. Dar, din nebăgare de seamă, a împins cu cotul vaza de flori. Vaza la care mama lui ținea atît de mult! Țintuit locului, Andrei privește vasul, aplecat, cît pe-aci să cadă jos. „Ce rău i-ar fi părut mamei, dacă s-ar fi spart! își zise el. Și nu-i de loc simplu să faci altul la fel". Văzuse el, la fabrica de faianță din Sighișoara, cum se face totul...

...In fața ochilor lui Andrei, apăru sala lungă, cu mașini speciale, conduse de oameni îmbrăcați în halate albe. Degetele lor modelează cu măiestrie, pe forme, bucățile de pastă moale, negricioasă. Pe rafturi se adună tot mai multe vaze, farfurii, cești, castronașe... Numai că, la cea mai mică atingere, ele se strică; sînt moi. Dar flăcările cuptorului încălzit la peste 1.200 grade le fac rezistente și... albe! Albe ca zăpada! Vasele sînt aspre, poroase, așa că drumul lor continuă la muncitorii care, cufundîndu-le în băi speciale, le aplică glazura — stratul protector, sticlos strălucitor. Apoi, vasele sînt uscate la o temperatură de peste o mie de grade! In felul acesta, devin mai rezistente, mai strălucitor de albe... Dar cît de mult se schimbă înfățișarea lor după ce trec la atelierul de decorare! Aici, zeci de adevărați pictori împodobesc vasele, pictînd pe ele minunate peisaje, flori, linii... Iată, în mîinile utemistei Mariana Mocanu a ajuns o vază de flori. Mînuind cu îndemînare pensula, ea împodobește vasul desenînd pe el maci roșii cu petale minunate, cu tulpine verzi, grațioase. Invîrtește vasul de jur-împrejur. Cu grijă și atenție. Și, după multă migală vasul este gata. Dar nu definitiv. Pentru ca macii, peisajul sau figurile de oameni pictate pe vase să rămînă bine imprimate, mai urmează arderea la o temperatură de 800 de grade. Este ultima. Cea care dă strălucire culorilor!...

Cît de minunate apar acum toate obiectele! Sînt și bibelouri — ursuleți, căprioare, cerbi, păsări... Ore întregi ai sta să le privești. Și nu poți să nu te întorci cu gîndul la cei pe care i-ai întîlnit în fabrică, la comuniștii Aurel Aron sau Ana Purenciu, la brigăzile de tineret, la toți muncitorii care se străduiesc să dea produse de cea mai bună calitate. De la noua fabrică de faianță din Albești — Sighișoara, pornesc în toată țara și peste graniță chiar, produsele muncii a sute de muncitori harnici...

...Andrei privește frumoasa vază. Un val de bucurie îi umple inima. Se gîndește că dacă ar fi spart-o, l-ar fi mîhnit nu numai supărarea mamei, ci și gîndul că dintr-o neatenție s-ar fi irosit atîta muncă!

E. DONOSE

...OȚELARILOR

sabilul brigăzii lor, Iulian Ispas. Se înțeleseseră încă de dimineață, din uzină, că azi vor discuta împreună cartea „Oțelarul de la cuptorul Martin". Doar asta sînt și ei: oțelari.

Brigada lor a devenit de multă vreme bine cunoscută, datorită miilor de tone de oțel date peste plan. Dar ca să fii fruntaș nu e lucru ușor. Tocmai de aceea, tinerii din brigada lui Ispas învață cu ardoare din experiența muncitorilor comuniști cît și din paginile cărților de specialitate. Și cu cît învață mai mult, cu atît vor să știe și mai mult. De aceea, o dată pe săptămînă, se întîlnesc acasă la primul topitor și învață, fiecare dorind fierbinte să-și însușească cunoștințe noi în făurirea oțelului. Și de ce n-am spune-o — se mai întîlnesc să-l asculte pe Iulian Ispas recitînd versuri. Cine e autorul lor? Chiar el, prim-topitorul Iulian Ispas, șeful brigăzii și prietenul lor.

B. DAMIANOIU

Împotriva rachetelor americane

Primăvara este anotimpul tinereții...

Primăvara insuflă parcă mai multă energie, soarele îți încălzește sufletul, iar ochii, mîngîiați de atîta frumusețe cu care-i desfată natura, te fac să vezi totul în jur mai frumos, să-ți pară minunat și încîntător cel mai obișnuit lucru...

Iată însă că în Anglia, primăvara aceasta a sosit temătoare și îmbrăcată altfel decît în mantia-i de flori. In Scoția, la Holy Loch, a sosit, purtătoare de arme ale morții, baza plutitoare americană de submarine „Protheus".

Și iată cum această primăvară tristă i-a făcut pe tinerii englezi ca, alături de întreg poporul, să protesteze împotriva hotărîrii guvernului englez de a pune la dispoziția submarinelor americane, înzestrate cu rachete nucleare „Polaris", porturile Scoției. Pentru că tineretul englez, ca toți tinerii din lume, iubește primăvara, liniștea, pacea, cerul senin, neîntunecat de fumul războiului...

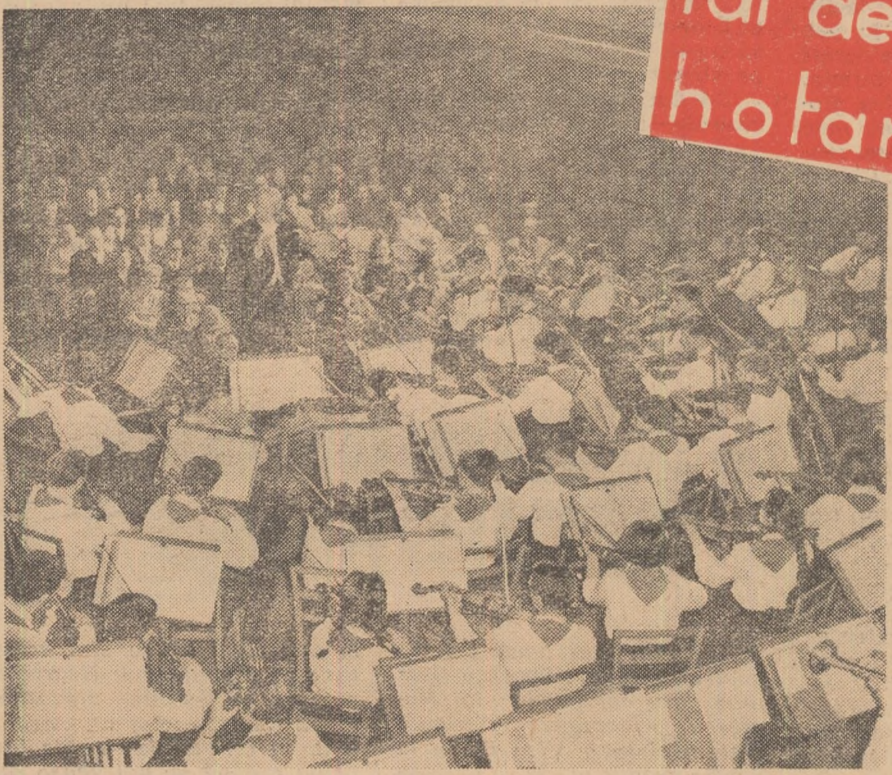
Șase tineri englezi, dorind să oprească înaintarea bazei plutitoare, s-au urcat într-o barcă și, cu riscul vieții lor, i-au barat intrarea în portul Holy Loch...

Gazetele occidentale au făcut mult zgomot în jurul acestui fapt, întrebîndu-se: „De unde atîta curaj la acești șase tineri?"

Dar oare numai acești șase tineri se pronunță împotriva rachetelor americane aducătoare de moarte? Demonstrațiile ulterioare a zeci de mii de englezi, au arătat că nu; cei șase tineri nu-s singuri. Ei sînt sprijiniți de milioane de englezi, care protestează cu hotărîre împotriva transformării porturilor engleze în baze pentru submarinele americane aducătoare de nenorociri. Cei șase tineri englezi sînt sprijiniți de sutele de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă.

Acțiunea lor curajoasă și demonstrațiile care au avut loc la Holy Loch la 4 martie a.c. sînt doar începutul luptei pe care poporul englez o va duce, în numele păcii, împotriva submarinelor americane înzestrate cu arme atomice.

De la prietenii tăi de peste hotare

O mare dezvoltare a luat în R. P. Bulgaria învățămîntul muzical pentru copii. In foto, orchestra simfonică de pionieri din Sofia.

Un parc neobișnuit

La o cotitură a rîului Moscova, pe o mare întindere, se va construi pentru copiii sovietici un parc neobișnuit — „Țara minunilor". Teritoriul acestui parc va căpăta aspectul hărții fizice a Uniunii Sovietice, cu munții și mările, cu văile, pădurile și fluviile sale. Scăldat în lumina becurilor, parcul va fi dotat cu numeroase construcții pentru jocuri distractive. Dar mai ales, „Țara minunilor" le va oferi copiilor posibilitatea să-și petreacă timpul liber după preferință. Ei pot să afle lucruri interesante despre zborurile interplanetare, se pot ocupa de cercetări subacvatice sau de... cultura merilor. Dar cîte nu pot învăța copiii venind aici, în „Țara minunilor!" Bunăoară, pot afla lucruri deosebit de interesante în legătură cu trecutul istoric și cu viitorul de aur al marii Țări Sovietice.

Dar, ca să vă faceți o imagine mai clară despre ceea ce va însemna „Țara minunilor", să facem cunoștință cu cîteva din viitoarele construcții, aflate deocamdată în machetă: Piața științei, Observatorul, Sala de spectacole, Centrala hidroelectrică, Baicalul, Parcul zoologic, Împărăția subacvatică, Vaporul atomic, Orășelul sportiv al copiilor, Platforma elicopterelor...

...O adevărată „Țară a minunilor", în care copiii vor petrece clipe de neuitat.

Tragedia poporului congolez continuă...

Colonialiștii își continuă fărădelegile în Congo. Ei caută ca, prin toate mijloacele să încurajeze bandele de asasini ale lui Mobutu-Kasavubu. Secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, tărăgănează într-un mod criminal aplicarea ultimei rezoluții a Consiliului de Securitate. Totuși, de ochii lumii, trupele O.N.U în Congo, „opun" — cînd și cînd — „rezistență" bandelor mobutiste. Dar ce fel de „rezistență" poate fi aceasta cînd trupele O.N.U., numai în urma unui schimb de focuri, cedează punctele aflate sub controlul lor?

De curînd, trupele O.N.U. au cedat bandelor mobutiste baza militară de la Banana. Aci, la Banana, fostă bază militară belgiană, se află o cantitate mare de arme și muniții. Desigur că, punînd mîna pe acest armament, bandele de asasini ale lui Mobutu și Kasavubu se vor înarma, folosind armele — cedate în mod criminal de O.N.U. — pentru declanșarea unui război civil, pentru asasinarea în masă a luptătorilor pentru libertatea poporului congolez.

Tot de curînd, la intervenția ambasadorului american la Leopoldville, reprezentanții O.N.U. au intrat în tratative cu călăii Mobutu-Kasavubu și au căzut de acord să nu trimită întăriri garnizoanei O.N.U. din Matadi. Acesta este un act criminal fățiș, îndreptat nu numai împotriva poporului congolez, ci și împotriva soldaților sudanezi și canadieni aflați în trupele O.N.U. și încercuiți în portul Matadi de bandele mobutiste.

Opinia publică internațională înfierează noile forme de ajutorare a lui Mobutu și a celorlalți lachei colonialiști folosite de secretarul general al O.N.U. și de stăpînii săi — colonialiștii occidentali.

Înfierînd mîrșăviile colonialiste, oamenii progresiști de pretutindeni cer încetarea intervenției colonialiste din Congo, dezarmarea bandelor de asasini mobutiști... Numai în felul acesta poate înceta crunta tragedie a poporului congolez.

EȘTI EXIGENT CU TINE ÎNSUȚI?

Deșteptătorul sună prelung. Trebuie să ieși din patul cald, să te speli, să te îmbraci și să pleci la școală. Uf, și tare ți-ar place să mai dormi puțin sau, chiar dacă nu să dormi, să stai așa, întins în pat, cu ochii închiși, să te gîndești... Eh! La cîte nu te poți gîndi! Dar trebuie să te scoli, să-ți faci lecțiile, să dezlegi problemele de matematică. Și cînd încordarea crește, trece pe sub fereastră Georgică: „Pst! Pst! Mihai! La cinematograful din colțul străzii e un film grozav. Nu vii?" Ce să fac? Ce să fac? În colț e un film grozav, exercițiul tot nu-mi iese... Las' că-l fac la școală, înainte de ore. Adrian îmi va da și de data aceasta caietul să copiez. (Cum o fi făcînd el de-i reușesc totdeauna exercițiile la matematică?!...).

Ei! Dar... A sunat deșteptătorul! Mă dau jos imediat din pat. Firește, în pat e bine; dar nu pot întîrzia cu lecțiile pentru că-i bine în pat. E un film bun la cinematograf? Poate fi! Pînă nu-mi termin, pînă nu reușesc să dezleg problema de matematică, nu plec nicăieri. Ura! Bravo! Am reușit. Problema mi-a ieșit. Ce fericit sînt că problema de matematică am rezolvat-o eu singur, prin răbdare și perseverență! Sînt bucuros că am fost exigent cu mine însumi!"

Despre această exigență s-a discutat îndelung în ultima adunare de detașament a pionierilor din clasa a VII-a, Școala medie nr. 5 din Cluj. Chiar aceasta a fost tema adunării: „Ești exigent cu tine însuți?".

Slătescu Mihaela, Baican Lucian și Boroș Mihai sînt trei pionieri. Notele lor? Așa, luate la întîmplare din catalog sînt: 3, 8, 4, 10, 5, 9. După chef. După preferințe. La Mihaela, lucrurile se petrec astfel pentru că nu-și respectă programul zilei. La Baican, lucrurile se complică: e dezordonat, n-are voință. Unele materii îi „plac" iar altele nu-i „plac". Ca atare, la unele are note bune, dar la altele, ce să mai vorbim... Nu, Baican nu este exigent cu sine însuși. De aici și dezordinea sa în îmbrăcăminte, în ținută. Colegii l-au criticat pe bună dreptate.

Copiii vorbesc cu însuflețire. Povestește acum o fetiță — Radu Olimpia, cu codițe și ochi vioi: „Am fost împreună în fabrici și uzine. Am văzut acolo muncitorii străduindu-se să dea produse din ce în ce mai bune. Cînd le obțineau, aveau în ochi sclipiri de mulțumire. Mulți pionieri din clasa noastră se mulțumesc însă cu rezultate așa și-așa, suficiente. De ce să nu fim la fel de exigenți cu noi înșine ca muncitorii pe care i-am văzut? Să ne întrebăm așa: „Pot învăța bine? Da. Dar foarte bine? Da. Atunci voi face totul ca să învăț foarte bine".

Slătescu Mihaela roșește. Ea nu procedează așa cum vorbește Olimpia. Dar, de fapt, ce-o împiedică să fie mai silitoare? E limpede: lipsa de perseverență, comoditatea — lipsa de exigență față de ea însăși. „Va trebui să mă schimb, să lupt cu această comoditate. Sînt mare. Trebuie să răspund serios problemelor ce mi se pun", șoptește Mihaela.

Și, peste gîndurile Mihaelei se aștern acum cuvintele lui Nușfeleanu Monica:

— Grupul vesel din clasa noastră (citește: Munteanu Adrian, Glück Gheorghe, Piciu Radu, Boroș Mihai) discută în ore la fel ca și în recreație. Pe stradă se înghiontesc, se bat izbindu-se de trecători... Și acesta este un aspect al lipsei de exigență. Dovadă: acești pionieri nu încearcă să-și impună să nu mai vorbească în ore (ceea ce le dăunează atît lor cît și colegilor din jur) să nu se mai poarte necivilizat pe stradă și la școală!

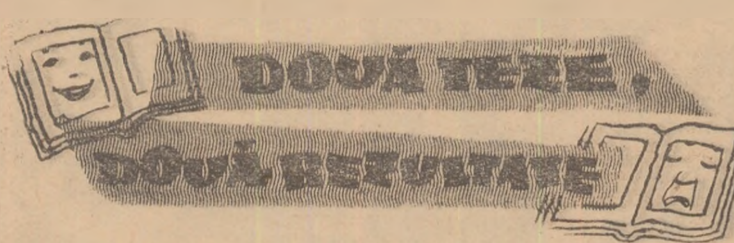
Cei din „grupul vesel" lasă nasurile în jos... Monica are deplină dreptate.

„Trebuie să mă schimb! Uite, de pildă, la următoarea oră voi încerca să fiu atent, să nu-i deranjez pe cei din jur, să nu scot nici un cuvînt de prisos. Azi n-am putut să nu scot chiar nici un cuvînt de prisos... Dar mîine, cu siguranță că voi reuși. Trebuie!" acestea sînt gîndurile pe care le citești pe chipul fiecăruia.

Moldovan Florin arată: „Exigența față de noi înșine înseamnă și dorința ca toți colegii noștri să promoveze. Să dovedim exigența noastră în aducerea colegilor slabi la nivelul cel mai înalt. Aceasta se poate înfăptui prin ajutorul pe care-l dăm colegilor noștri. Sîntem la începutul unui drum lung și frumos: viața! Tovarășa instructoare de multe ori ne spune: Voi sînteți schimbul de mîine al muncitorilor de azi. Avem de făcut multe lucruri. Trebuie să le facem bine. Trebuie să merităm încrederea ce ni se va acorda. Fără exigență față de noi înșine nu putem face nimic: nu vom putea fi disciplinați, nu ne vom putea bucura de respect la locul nostru de muncă".

Are dreptate Florin. Angajamentul solemn pe care l-ați rostit în ziua primirii cravatei roșii vă cere să învățați, să munciți astfel încît să deveniți cetățeni de nădejde ai patriei socialiste. A fi exigent față de tine însuți înseamnă a te întreba necontenit în ce măsură felul în care înveți, în care muncești, în care te comporți contribuie la îndeplinirea acestui angajament...

E. SKIBINSKI

DOUĂ TEZE, DOUĂ REZULTATE

Avem în față două caiete - unul al pionierei Popescu Despina, iar celălalt al lui Negrescu Gheorghe. Amîndoi sînt în clasa a VI-a B, de la Școala medie nr. 32 „Filimon Sîrbu"-București. Ce ne spun aceste caiete? Iată-l pe al Despinei. Teza pe care a dat-o ea la limba romînă este scrisă curgător, cu fraze clare și corect alcătuite din punct de vedere gramatical, dovedind o însușire temeinică a lecțiilor predate. Pe merit tovarășa profesoară a pus pionierei Despina nota 10. Note bune la teze au mai luat și pionierii Popescu Alexandru, Gună Cornelia și alții. Dar... să răsfoim acum caietul lui Negrescu Gheorghe. Ce vedem? Fraze întortochiate, fără înțeles, reguli gramaticale nerespectate. Bineînțeles, o asemenea teză nu putea fi notată decît cu 4. Cauzele acestor rezultate slabe atît la Negrescu cît și la Stamate Nicolae sînt acestea: în primul rînd, Negrescu nu vine cu lecțiile pregătite, iar în timpul orelor nu este atent. În caietul de notițe la limba romînă se pot vedea diferite însemnări, mîzgăliturî, foi rupte și... caricaturi. Notițele propriu-zis, luate în timpul orei, sînt neglijent scrise și agramate. De pildă, iată cum a scris el la o oră de gramatică propoziția „ciorile zboară": corile zboară! *Ba, mai departe a scris chiar:* corilor le place nucile! *În caietul de notițe se pot vedea și alte greșeli care dovedesc că Negrescu Gheorghe nu-și însușește lecțiile care se predau. El are note proaste și pe trimestrul I. Ce are de gînd să facă? Mai este un trimestru în care atît el cît și Stamate ar putea să-și îndrepte situația la învățătură. Cînd au să se hotărască oare?*

GR. MUȘAT

Victor Hulubaș DE VORBĂ CU CITITORII

Se vede că discuția despre prietenia dintre băieți și fete i-a interesat pe mulți dintre voi. Iată ce-mi scrie un pionier din regiunea Oltenia:

„Colegul meu de bancă, Tudose, e drept, nu se ceartă cu fetele, nu le vorbește urît. Are însă alt obicei: n-ar da voie unei fete să intre înaintea lui pe ușă și n-ar saluta-o el întîi în ruptul capului! Aceasta, în timp ce cu tovarășele mai în vîrstă se poartă cum se cuvine"...

Curios băiat, Tudose ăsta. După el ar însemna să respecți o fată numai dacă are peste... 20 de ani! Eu cred altfel, și anume, că, indiferent de vîrstă, trebuie să fiți politicoși cu colegele voastre, să le salutați voi întîi, să le cedați întîietatea. Aceasta nu înseamnă însă să vă purtați așa cum ar vrea Dorina, o fată despre care îmi scrie o pionieră din regiunea Bacău:

„Dorina și Anca sînt indisciplinate, învață slab. Un coleg, Nicușor, s-a gîndit să le facă o caricatură pentru gazeta de perete. Văzînd caricatura ele s-au înfuriat și au început să strige că Nicușor e nepoliticos, că le persecută pe fete. Nicușor s-a intimidat și n-a mai dat caricatura la gazeta de perete. Într-o adunare de detașament, noi le-am criticat și nici pe Nicușor nu l-am lăudat".

Just. Dorina și Anca nu au procedat bine de loc. Părerea mea este că băieții trebuie să fie întotdeauna politicoși cu fetele, dar, în același timp, să se poarte pionierește. Fetele sînt colegele, tovarășele lor, față de care trebuie să fie respectuoși, cuviincioși dar la fel de exigenți ca și față de toți ceilalți colegi.

Iată acum ce-mi scrie un pionier din București:

„Sînt, în clasa noastră, cîțiva băieți și cîteva fete care au un obicei neplăcut. E deajuns să te vadă că stai mai îndelung de vorbă cu o fată că, fără să-i intereseze dacă discuți despre o carte sau despre lecția următoare, scornesc deîndată tot felul de bîrfe. Pe urmă, o săptămînă nici nu te mai strigă pe numele tău, ci pe acela al fetii... Eu cred că nu-i bine așa. Poți fi prieten cu o fată la fel ca și cu un băiat! Colegii care umblă cu vorba de ici-colo nu aduc nimănui nici un folos!"

Are dreptate autorul acestei scrisori. Într-adevăr, poți fi foarte bine prieten cu o fată, la fel ca și cu un băiat. Cei care umblă cu diferite bîrfe procedează foarte greșit, dăunează colectivului. Nu vă temeți de gura lor, dimpotrivă, puneți-i la punct în prima adunare de detașament. Băieții pot, și chiar TREBUIE să fie buni prieteni și cu fetele, să se ajute reciproc la învățătură, să ia parte împreună la activitățile pionierești.

...Dar, pentru astăzi, de-ajuns. Ne vom reîntîlni în numărul viitor.

Cu bine,
VICTOR HULUBAȘ,
instructor de pionieri

P. S. — *După cum v-am spus, sînt dornic să primesc de la voi și alte întrebări în legătură cu problemele care vă interesează, atît în ce privește activitatea pionierească cît și viața de școală, diferite întîmplări zilnice etc. Aștept să-mi scrieți, pe adresa gazetei.*

V. H.

SFATURI PRACTICE

Petele de unsoare de pe anumite acte sau cărți se scot cu o soluție care se compune din părți egale de piatră acră și floare de pucioasă. Se udă puțin pata cu apă curată și apoi se freacă ușor cu acest amestec.

●

O pată a cărei proveniență nu o cunoaștem, se elimină astfel: dizolvați puțină cretă în 200 grame apă caldă și turnați peste acest amestec o jumătate de linguriță de amoniac. Introduceți țesătura în această soluție, frecați cu o perie locul pătat pînă cînd pata a dispărut. După aceasta, clătiți materialul cu apă curată.

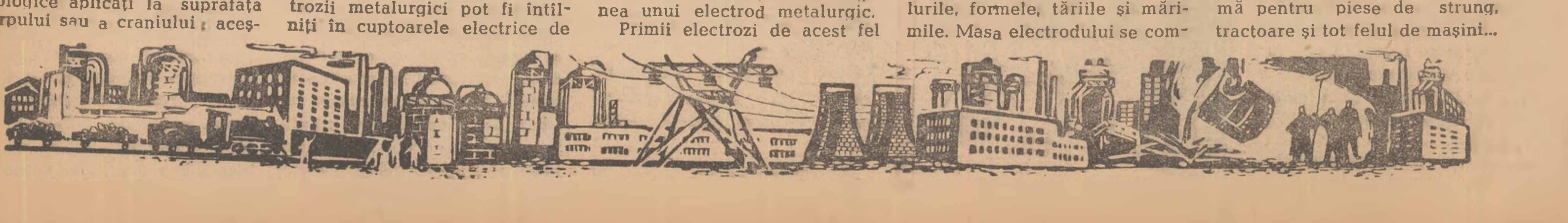
Electrozii metalurgici

În linii mari, electrodul metalurgic este un cărbune. Un cărbune de un fel deosebit. Nu confundați electrodul metalurgic cu acela folosit la sudură deși, atît unul cît și celălalt, folosesc aceeași sursă de energie: curentul electric.

Nu-l confundați nici cu electrozii mici ca niște bănuți, folosiți în laboratoarele electrofiziologice aplicați la suprafața corpului sau a craniului; aceștia au doar rolul de a capta și transmite mai departe spre aparate amplificatoare, curenții electrici din creier, din mușchi etc. Nu-l confundați nici cu microelectrodul mult mai subțire decît firul de păr care se introduce în interiorul unei celule din creier, pentru a-i cunoaște activitatea.

La Hunedoara, de pildă, electrozii metalurgici pot fi întîlniți în cuptoarele electrice de topit oțel. Încercați să vi-i închipuiți în felul următor: ați desfăcut o baterie veche de lanternă de buzunar și ați scos dintr-unul din tuburi, cărbunele rotund ca un creionaș, cu căpăcel galben metalic. Amplificați-l în minte de cîteva mii de ori pînă îl vedeți de grosimea unui stîlp de telegraf și înalt cît omul. Veți avea imaginea unui electrod metalurgic.

Primii electrozi de acest fel fabricați în țara noastră s-au născut în anul 1948 la Cluj, unde cîțiva ani mai tîrziu s-a înălțat o mare uzină înzestrată cu utilaj din Uniunea Sovietică, uzina „Carbochim". Azi, acolo se produc nu numai electrozi metalurgici ci și diferite abrazive — materiale de șlefuit pietre de polizor de toate felurile, formele, tăriile și mărimile. Masa electrodului se compune dintr-un amestec special, presat, copt la temperaturi înalte și finisat la strung. De la „Carbochim" electrozii metalurgici sînt trimiși spre oțelăriile patriei unde vor fi așezați în cuptoare, perechi, perechi. Prin ei va fi lăsat să treacă apoi un puternic curent electric. La vîrfuri, acolo unde electrozii se apropie, aceștia se vor încinge. Flacăra care va lua naștere creează o temperatură de mii de grade la care se va topi oțelul, materia primă pentru piese de strung, tractoare și tot felul de mașini...

Din poşta săptămînii

Şi în sat la noi este colectivă

De curind, în satul nostru a luat fiinţă gospodăria agricolă colectivă „Dr. Petru Groza". Văzind realizările gospodăriilor colective din satele vecine, viaţa fericită şi îmbelşugată a colectiviştilor, părinţii noştri au hotărît să-şi unească şi ei pămînturile.

Azi, mă bucur că mă pot număra şi eu printre pionierii ai căror părinţi au înţeles că numai acest nou drum, arătat de partid, este drumul belşugului, al bunăstării.

CORDOŞ MARIA
Şcoala de 7 ani Băbăseşti, regiunea Maramureş

In excursie

In excursia pe care am făcut-o la Curtea de Argeş am vizitat citeva locuri foarte frumoase. Peisajele minunate din imprejurimi ne-au incîntat în mod deosebit. Am vizitat apoi Fabrica de cherestea şi Fabrica de confecţii „6 Martie". Cu această ocazie am aflat multe lucruri noi. Cit de interesant este să vezi cu ochii tăi cum, dintr-un buştean gros, se obţin scinduri pentru mobile, pentru construcţii! Ce interesant este, de asemenea, să vezi cum o bucată de stofă sau pinză se transformă, sub miinile harnicilor muncitori, intr-un palton călduros, intr-o haină, intr-o rochiţă!

Excursia aceasta, pe lîngă că a fost frumoasă, a fost şi plină de învăţăminte.

MACOVEI DAN
Şcoala medie nr. 2, Constanţa

O intilnire de neuitat

Intr-una din zilele trecute, în unitatea noastră s-a desfăşurat o acţiune deosebită: o intilnire cu scriitorii Eusebiu Camilar, George Lesnea şi Horia Zilieru. Nici nu vă puteţi închipui cit de bucuroşi au fost pionierii cind la această intilnire au avut prilejul să-l cunoască pe autorul „Povestirilor eroice" şi pe autorii unor poezii pe care le îndrăgesc. După ce i-au ascultat pe scriitori citind din operele lor, pionierii i-au aplaudat. In semn de mulţumire, pioniera Gavrilescu Maria şi Veliman Valeriu au recitat poeziile „Partidului", „Casa lui Ilie Pintilie" şi alte poezii scrise de poeţii oaspeţi.

După această intilnire, pionierii au scris în jurnalul unităţii pagini frumoase, ca despre o intilnire de neuitat.

Instructoare de pionieri
MARIA BUŞTIUC
Şcoala de 7 ani Popricani, regiunea Iaşi

La cercul de legătorie

Incă de la inceputul anului, cercul de legătorie de la Casa pionierilor ne-a atras pe mulţi dintre noi. Pînă acum am învăţat toate operaţiile prin care trece o carte ca să fie frumos legată. Şi, ca dovadă că am învăţat, fiecare dintre noi are în biblioteca sa personală cîte patru sau cinci cărţi legate de el.

DIACONESCU N. RADU
Şcoala de 7 ani „23 August" Slatina, regiunea Argeş

In timpul liber

In şcoala noastră, activitatea sportivă este foarte îndrăgită. Astfel, băieţii care ştiu şah au inceput să ne înveţe şi pe noi, fetele, iar noi, pentru că ştim mai bine, îi ajutăm să înveţe tenis de masă. Aşa că, peste puţin timp, în unitate vom putea incepe întrecerile la şah şi tenis intre detaşamente.

Aşteptăm cu nerăbdare întrecerile între fete şi băieţi la tenis, să vedem cine ciştigă.

CIRNARU VIORICA
Şcoala de 7 ani Peret, regiunea Bucureşti

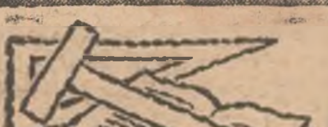

1 Pionierei Ferician Adriana, clasa a VI-a A, îi place să citească foarte mult. Biblioteca sa personală numără peste o sută de cărţi diferite. A participat şi la concursul literar de la Casa pionierilor din Arad unde a obţinut premiul I. Ca preşedintă de detaşament, duce o bogată activitate. Pionierii din detaşament o respectă. Pe colegii mai slabi îi ajută la învăţătură. De curind, pe pieptul ei străluceşte steluţa roşie.

2 Popescu Aurel este preşedintele unităţii. Patacu Maria, Sofronie Cornel şi Stoian Gheorghe sint preşedinţi de detaşamente. Pirvu Cornelia este preşedintă de grupă. Toţi cinci sînt elevi ai Şcolii de 7 ani nr. 1 din Lugoj, care au primit steluţele roşii.

3 Cordoş Sanda, clasa a V-a de la Şcoala de 7 ani nr. 1 Sintana, regiunea Crişana, fiică de colectivist, are note foarte bune. Plăcindu-i mult muzica a învăţat să cinte la acordeon.

Ileana de vorbă cu cititorii

Sint sigură că nu-l cunoaşteţi pe poştaşul care aduce la redacţie scrisorile voastre. Ei bine, să ştiţi că e un tovarăş cumsecade, chiar prea cumsecade... Iată, de pildă, un plic trimis de pioniera Lepuş Maria din Slănic. Ea scrie: „Combinatul Poligrafic Casa Scinteii. Pentru profesorul Baghetă — Bucureşti". Dar Casa Scinteii e foarte mare şi are foarte multe redacţii. Unde să ducă poştaşul plicul? Se uită încă o dată la adresă. A, da, profesorul Baghetă. Işi aminteşte că a văzut undeva articolul semnat de profesorul Baghetă! Dar unde? Se uită şi la adresa expeditorului: o pionieră. Deci, plicul poate să fie pentru „Scinteia pionierului" sau pentru „Cravata roşie". Şi atunci, poştaşul dă un telefon la redacţie: Aveţi un profesor Baghetă la dumneavoastră? Da? Şi un instructor Victor Hulubaş? Aşa! Şi atunci, în locul celui care a trimis scrisoarea, poştaşul scrie mare, pe plic: „Pentru „Scinteia pionierului".

Dar unii dintre voi nu scrieţi pe plic decit: „Bucureşti, Casa Scinteii..." Iar la adresa voastră nu scrieţi nici dacă sinteţi pionieri, nici în ce clasă sinteţi, nici şcoala. Atunci poştaşul e în şi mai mare încurcătură. Unde să trimită scrisoarea? El ştie că e expediată de un copil, de un elev. Dar către care redacţie? „Scinteia pionierului", „Cravata roşie", „Luminiţa"?

De aceea, noi vă rugăm să scrieţi adresa noastră cît mai corect:

Către redacţia „Scinteia pionierului", Combinatul Poligrafic Casa Scinteii-Bucureşti.

Iar la adresa voastră, a expeditorului, scrieţi numele şi pronumele, clasa şi şcoala, satul şi comuna, raionul şi regiunea voastră. In felul acesta scrisorile vor sosi sigur la redacţia noastră, iar voi veţi primi precis răspunsul la adresa indicată.

ILEANA

De vorbă cu Eva Földi-Koczian, campioana Europei la tenis de masă

Timp de cinci zile, Sala sporturilor Floreasca a găzduit Campionatele internaţionale de tenis de masă ale R.P.R. La această pasionantă întrecere au fost prezenţi cei mai buni sportivi şi sportive din Uniunea Sovietică, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, R.P.R. şi Anglia. Ţara noastră a fost reprezentată de 36 de jucători.

In ultima zi a campionatelor am stat de vorbă cu campioana europeană Eva Földi-Koczian. Iată discuţia pe care am purtat-o:

— Ce ne puteţi spune despre actuala ediţie a „Internaţionalelor" de tenis de masă?

— Am aşteptat cu multă nerăbdare aceste pasionante întreceri. Ca în fiecare an, ele au fost organizate cum nu se poate mai bine. Sint bucuroasă că am avut prilejul să mă intilnesc din nou cu cele mai bune jucătoare de tenis de masă din Europa. Apreciez mult voinţa de a învinge, jocul tehnic şi tactic superior al jucătoarelor Maria Alexandru şi Geta Pitică. Deşi am pierdut meciul cu Maria Alexandru, nu-mi pare rău, deoarece de data aceasta Maria Alexandru a fost mai bună, a jucat mai calm, cu mai multă fantezie. De altfel, şi în partida decisivă pentru locul I în clasamentul pe ţări, partidă în care s-au intilnit Şarolta Máthé şi Maria Alexandru, s-a văzut înalta clasă a jucătoarei romînce care, într-o luptă dîrză, a reuşit să învingă cu scorul de 2—1.

— Care meci v-a plăcut mai mult?

— In primul rînd, meciul decisiv între Máthé şi Alexandru. A fost deosebit de spectaculos meciul dintre Radu Negulescu şi Saunoris, campionul Uniunii Sovietice. Jucînd mai calm, mai atent, Negulescu a obţinut o victorie de prestigiu. De altfel, Radu Negulescu a fost la înălţime şi în intilnirea cu vice-campionul lumii, Sido, (R.P.U.) pe care l-a învins cu 2—0.

Sportivele romînce merită toate felicitările pentru victoria de prestigiu obţinută la actuala ediţie a „Internaţionalelor" de tenis de masă.

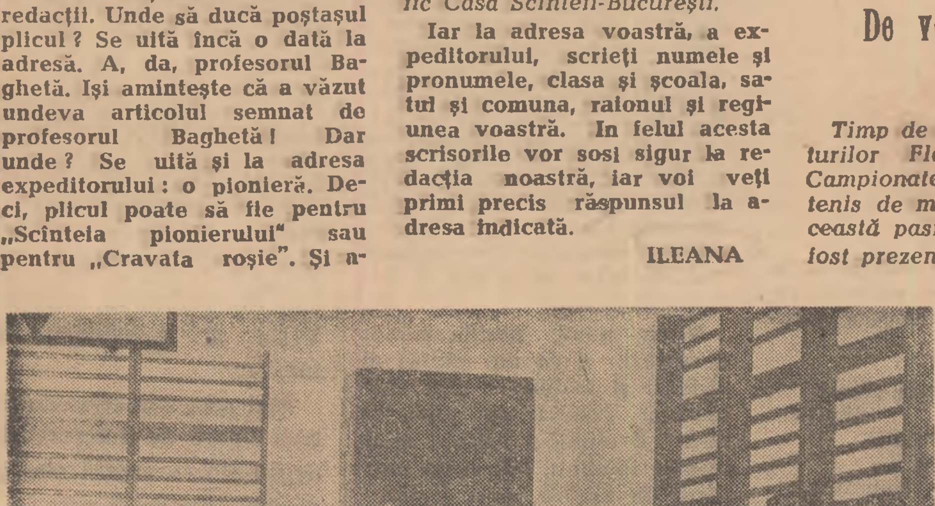
*

Şi acum, iată clasamentul turneelor pe echipe:

FEMININ: 1. — R. P. Romînă 14 p.; 2. — R.P. Ungară 12 p.; 3. — Anglia 12 p.; 4. — R. P. Polonă 11 p.; 5. — R. S. Cehoslovacă 10 p.; 6. — U.R.S.S. 10 p.; 7. — R. P. Bulgaria 8 p.; 8. — R. P. Romînă-tineret 7 p.

MASCULIN: 1. — R. P. Ungară 12 p.; 2. — R. S. Cehoslovacă 11 p.; 3. — R. P. Romînă 10 p.; 4. — U.R.S.S. 9 p.; 5. — R. P. Romînă-tineret 8 p.; 6. — R. P. Polonă 7 p.; 7. — R. P. Bulgaria 6 p.

RADU POPA

Anul II al Şcolii sportive de elevi din Tg. Mureş la ora de gimnastică.

Partidul

De-s mai bogate-n floare pădurea și livada,
De-mi bate griul zării, cu soarele la geam,
De-s vesel cînd spre cîmpuri îmi mîn domol cireada
Și fructe fără seamăn mă-ntind să rup din ram;

De mă înalț pe schele, spre-albastrul fără pată
Și, rînd pe rînd, pe hartă, însemn un nou oraș;
De umplu cerul țării de noi furnale, roată,
Din Reșița la Dorna, din Vîlcea pînă-n Iași,

De freamătă și-n Deltă pe ape, bucuria
Și-n Maramureș crește surîsul pe obraz,
De a plecat la școală din satul ei, Maria,
Și-i inginer constructor acuma, la Bicaz,

Iar eu de port cravata de purpuri, cu mîndrie
Și e atîta soare în jur și-n viitor,
Partidul e izvorul de rod și bucurie,
Lumină pretutindeni și cîrmă tuturor!

DRAGOȘ VICOL

Micii graficieni

„Minerii" Nan Viorel Alexandru, cl. a VI-a

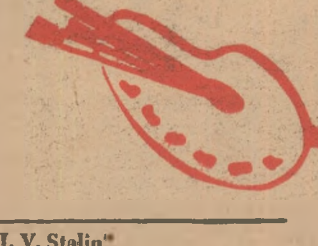
„La cîmp" Havvadi Edvard, cl. a VIII-a

În cadrul cercului nostru de artă plastică al Clubului muncitoresc al sindicatelor din Lupeni, activează și pionieri, fii de muncitori și mineri, copii care în trecut n-ar fi avut posibilitatea să-și valorifice înclinațiile artistice. Ei sînt cei mai tineri membri ai cercului și învață primele noțiuni de desen și pictură. Alături de cei mari, micii graficieni se străduiesc să [illegible] creații cît mai reușite, [illegible] să înfățișeze aspecte din viața minunată a poporului nostru: munca entuziastă, măreția șantierelor de construcții, portrete de muncitori, ridicarea de blocuri noi, momente din viața lor, a copiilor, care prin grija partidului au nenumărate posibilități să învețe bine și să-și petreacă timpul liber cît mai plăcut și mai folositor.

Putem aminti astfel tiparele de linogravuri colorate aparținînd pionierilor Boghinka Maria, clasa a VII-a („O stradă nouă"), Bobița Ioan, clasa a VII-a („Constructori"), Radu Ion, clasa a VII-a B, („Ascultînd la radio"), Pechianu Dumitru, clasa a VI-a („La pescuit") sau Micu Emilya, clasa a VII-a A („Admirînd natura").

Mai sus, sînt reproduse cîteva tipare de linogravuri — negru-alb — creații ale pionierilor din acest cerc.

IOSIF TELLMANN
grafician
Lupeni

Copiii cîntă partidul

În fiecare zi, sosesc la redacția noastră zeci și zeci de scrisori în care copiii povestesc cu însuflețire despre viața lor fericită, despre înfrumusețarea locurilor natale, despre noile și mărețele construcții, despre gospodăriile agricole colective, despre transformările uimitoare care se petrec pe întinsul patriei sub conducerea înțeleaptă a partidului. E firesc, așadar, ca o bună parte din aceste scrisori să aducă o dată cu ele și cîntul înflăcărat al poeziei, mărturie a sentimentelor înălțătoare ce au cuprins inimile micilor purtători ai cravatelor roșii.

Au trecut doar cîteva zile de cînd în țara noastră oamenii muncii i-au ales pe cei mai buni dintre ei ca deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare. Înainte de această zi sărbătorească, mulți pionieri au trimis versuri prin care își exprimau bucuria de a trăi o viață luminoasă, fericită. Astfel, pot fi amin-

tite poeziile trimise de pionierii *IOSIF SIMILICA, clasa a VI-a A, Școala de 7 ani nr. 5-Buzău; AVRAM S. LUCIA, clasa a IV-a B, Școala de 7 ani „Nicolae Bălcescu" din Rm. Vîlcea; BENU CORNELIU, Școala de 7 ani nr. 1-Galați; GRUIȚA ANA clasa a IV-a, comuna Sichevița, regiunea Banat; ANDREI GABRIEL, clasa a VII-a B și GHEORGHE ION de la Școala de 7 ani Hulubești, regiunea Argeș; MATEI VICTOR, clasa a III-a, Școala de 4 ani Schitu-Poienari, regiunea București* și alți pionieri. În versurile cu care au întîmpinat prin cuvinte avîntate alegerile de la 5 martie, ei au amintit cu drag de făuritorul vieții noastre noi și fericite: *PARTIDUL.* Cîntînd frumusețile și bogățiile patriei, zilele fericite pe care le trăiesc, copiii nu uită să-și exprime recunoștința față de creatorul măreț al acestor bucurii. Astfel, în poeziile trimise de cercul literar al *Școlii de 7 ani din comuna Saligni,*

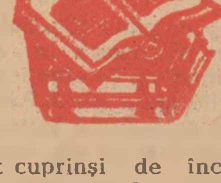

raionul Medgidia, regiunea Dobrogea, pionierii GHEORGHE GH. SOFIA, clasa a VII-a, AVRIGIANU V. ELENA, clasa a V-a, ZAMFIR I. ANGHELINA, clasa a V-a și alți pionieri, amintesc în versuri închinate patriei despre grija partidului: *„Partidul ne-a ajutat / Drumul ni l-a luminat"* scrie pioniera *ZAMFIR I. ANGHELINA* în poezia *„Satul natal".*

Copiii nu se mulțumesc să înregistreze numai prezentul. La școală, din cărțile citite, în urma întîlnirilor cu vechi luptători comuniști, ei au aflat că toate aceste bucurii pe care le trăiesc astăzi nu s-au născut de la sine. În anii grei de exploatare de sub regimul burghezo-moșieresc, comuniștii au luptat cu îndîrjire și eroism pentru cucerirea vieții de astăzi.

*„În lupte a luat viață
Partidul glorios".*

Așa își începe versurile despre partid pionierul DANILINE GHEORGHE *de la Școala de 7 ani, comuna Ploșca, regiunea Oltenia.* În poezia *„Vasile Roaită, nume neuitat"*, semnată de pioniera SCHERA MARICA *din comuna Gelu, regiunea Banat,* eroul neînfricat își trăiește viața dorită prin urmașii săi, pentru a căror fericire a luptat. Această idee emoționantă revine și în alte poezii ca, de pildă, în poezia închinată eroilor utemiști semnată de SESERMAN MIHAI, *clasa a VII-a A, Școala medie nr. 2 „Mihai Eminescu" din Botoșani,* sau în poezia *„Sirena Griviței"*, de *pionierul* KLEIN ȘTEFAN, *clasa a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 150, București.* Dar viața luminoasă pentru care au luptat eroii clasei noastre muncitoare este acum însăși viața pe care o trăiesc și copiii. Iată de ce nenumărate sînt odele închinate partidului. În versurile de admirație și dragoste față de partid întîlnești exclamațiile micilor poeți care

sînt cuprinși de încîntare în fața minunatelor realizări înfăptuite sub conducerea partidului:

„Și dacă te gîndești, rămîi
uimit:
În numai 16 ani de zile,
În țara noastră cît s-a
construit!
Și toate astea, datorită ție!"

Așa își încheie poezia dedicată partidului pionierul ROMAN MIRON, *clasa a VI-a C, de la Școala „C. I. Parhon" din Ploiești.*

Copiii găsesc imagini frumoase pentru a exprima viața nouă:

„Partidul nostru drag,
În marea lui iubire,
Ne-a așternut în prag,
Covor de fericire",

scrie pioniera POPA DELIA, *clasa a VII-a, Școala medie „Mihail Eminescu" din București.*

Multe din poeziile intitulate „Mulțumim partidului" amintesc despre darurile primite, manualele gratuite și școli noi, încăpătoare. Dar recunoștința nu-i de-ajuns s-o arăți doar

prin exprimarea simțămintelor, ci în primul rînd prin fapte. Aceasta este și ideia pe care o dezvoltă pionierul MOGA GHEORGHE, *clasa a VII-a C, Școala medie nr. 1 din Oradea,* în poezia sa închinată partidului, sau pioniera BELLU CARMEN, *clasa a III-a, Școala de 7 ani Cîmpuri, regiunea Galați.* Să-ți cinstești cravata roșie, să înveți cu conștiinciozitate, să ai o purtare demnă, să-ți iubești patria cu înflăcărare și să participi pe măsura puterilor la înflorirea ei continuă, iată unele din îndatoririle principale ale pionierilor care, traduse în fapte, exprimă totodată recunoștința față de grija partidului și guvernului nostru.

Viața nouă, poezia zilelor de astăzi, e ca un cîntec al fericirii și izbînzii: „Un cîntec nou răsună pe plaiurile țării / E cîntecul izbînzii și-al visului împlinit, / Îl cîntă pionierii în tabără și-n școală / În zumzet de motoare îl cîntă utemiștii / Tractoarele îl cîntă tăind glie adîncă / Îl cîntă pretutindeni toți înfrățiții muncii" (DUNĂREANU DIANA, *Școala de 7 ani Cîmpina, poezia „Cîntec nou").*

Temele amintite mai sus au servit drept izvor de inspirație și pentru mulți alți pionieri care ne-au trimis versuri avîntate, pline de frumusețe.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"